

ač-li zákon neustanovuje opak. Poněvadž zákon v příčině národnosti pro děti přijaté za vlastní jiného neustanovuje, rozhoduje, pokud jde o národnost takových dětí, národnost otce zvolitele a jest národnost vlastního otce nerozhodna.

Že by v daném případě bylo smlouvou o přijetí za vlastní ve smyslu § 184 o. z. o. v příčině jazykového vychování Julie Š. něco zvláštního vymíněno, stížnost ani netvrdí.

Otázka, které národnosti dítě náleží, jest, jak nss rovněž již opětovně vyslovil, otázkou pouze skutkovou, kterou může nss zkoumatí jen s hlediska 2. odst. § 6 zák. o ss.

Není-li tedy sporu o tom, že dítě Julie Š. bylo přijato za vlastní Františkem Š., bude nař. rozhodnutí ve shodě se zákonem, má-li dostaččný podklad v řízení správním zjištění nař. rozhodnutí, že František Š. jest národnosti české. — — — —

Č. 4163.

Cestovné pasy (Slovensko): Nariadenie č. 87/1918 a č. 46/1919 je z hlediska formálne legislatívneho kryto zákonom zmocňovacím č. 307 r. z. z r. 1917.

(Nález zo dňa 28. novembra 1924 č. 9254).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3936 adm.

V e c: Na žiadosť sť-lovu stran vydanie daňového osvědčenia k cestovnému pasu finančné riaditeľstvo v R. S. rozhodnutím z 25. marca 1923 sdělilo sť-lovi, že obdrží žiadané osvedčenie, keď zaplatí dlžnú daň z obratu a složí na dávku z majetku a z prírostku na majetku kauciu. V odvolaniu uplatňoval sť-l, že cestovný pas možno odeprieť iba osobám, ktorým to odpiera zák. čl. VII : 1888 — tento ale nestanoví, že by pre nedoplatky daní mohol sa cestovný pas odpierať; sť-l býva už 34 rokov v T., má tam aj majetok a úrad mohol si na majetku tom poistiť dávku z majetku.

Gfr rozhodnutím z 18. decembra 1923 zamietlo odvolanie sť-lovo vo smysle vl. nar. z 18. januára 1919 č. 46 Sb. lebo povolenie k vydaniu cestovného pasu môže sa dostať iba po zaplatteniu všetkých daní a dávok už splatných a po složení záruky za dane a dávky splatné až do konca roku.

O sťažnosti napadajúcej toto rozhodnutie uvažoval nss takto:

Sťažnosť uplatňuje v prvej rade námietku, že vydávania cestovných pasov upravuje na Slovensku zák. č. VI : 1903, že zákon ten nie je zrušený a že nemohlo tak urobiť ani nar. vl. č. 46/1919, lebo pochádza od vlády revolucionovskej.

Nss bol už v nálezu svojom Boh. 3936 adm. vyslovil právny názor, že nariadenie zo dňa 18. januára 1919 č. 46 Sb. je kryté stejne ako nariadenia zo dňa 22. decembra 1918 č. 87 Sb. z hlediska formalne legislatívneho, lebo byly vydané v základe zák. zo dňa 24. júla 1917 č. 307 r. z., ktorým vláda bola zmocněná, aby po dobu mimoriadných, válkou vyvolaných pomerov nariadením vydávala opatrenia potrebná k pod-

pore a znovuzriadeniu hospodárskeho života a k odvraceniu hospodárskych škod.

Zmocnenie to vzťahovalo sa i na opatrenia potrebná k odvrácaniu hospodárskych škod a to nie len po dobu války ale i po dobu mimoriadných válkou vyvolaných pomerov, tedy i po skončení válečného stavu. Keď že vláda, za neupravených ešte pomerov poválečných, chcela zamedziť, aby jednotliví poplatníci u príležitosti odchodu do cudziny, nezmarili prípadné svoje berné povinnosti alebo aspoň nesťažili vymahanie nároku eráru a splnenie povinnosti tej — hladela normami uvedenými zaistiť nárok eráru tým spôsobom, že vydanie cestovného pasu urobila závislým na splnení alebo zaistení bernej pohľadávky, jest v úkonu tom právom shladati opatrenie, slúžiace k odvraceniu hospodárskych škod, ku ktorému bola vláda v základe onoho cit. zmocňovacieho zákona oprávnená. Jest tedy nariadenia to i po svojej hmotnej stránke kryto cit. zmocňovacím zákonom.

Ponevač ale nariadenie, o ktoré úrad výrok svoj oprel je — ako bolo prokázané, kryto zmocňovacím zákonom, tak formalne ako aj hmotne a je tedy rovnocenné norme zákona — nie je náhľad sťažnosti, že zák. č. VI : 1903 nemohol býti pozemen normou č. 46/1919, opodstatnený.

Pokiaľ sť-I ale uplatňuje, že nariadenie uvedené môže sa upotrebiť iba tam, kde je nárok eráru v nebezpečí a nie tedy u neho, ktorý má nehnuteľný majetok — nemá námietka táto opory v cit. nariadení, lebo toto nerobí složenie kaucie závislým na sťažovateľom uvedených podmínkách.

I bola sťažnosť zamietnutá ako neopodstatnená.

Č. 4164.

C e s t y (Č e c h y): I. Příspěvek průmyslového závodu na udržování silnic podle § 3 zák. z 2. dubna 1867 č. 32 z. z. není omezen na silnice okresu, v němž závod má své sídlo. — II. Kterak jest příspěvek ten vyměřiti?

(Nález ze dne 28. listopadu 1924 č. 16.557).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 2080 adm.

V ě c: František B. v P. proti zemskému správnímu výboru v Praze o příspěvek na udržování silnice.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Přípisem z 11. dubna 1922 sdělila osk ve V. firmě F. B. v P., že provozem nákladního automobilu firmy té vzniká okresu jako udržovateli silnice s.-p..ské vyšší náklad na udržování silnice té, který vypočten na 4140 K (30 m šterku, 6 m droliny, 36 m rozprostření). Ve smyslu § 3 zák. z 2. dubna 1867 č. 32 z. z. uloženo firmě, aby tento obnos složila do okresní pokladny.

Přípisem z 24. října 1922 sdělila táž osk Fr. B., majiteli továren v P., že dle vykonaného šetření způsobena byla jízdou jeho nákladního automobilu, dovážejícího materiál na stavbu elektrárny a opravu domu v O., na okresní silnici o.-st..ské a části silnice s.-p..ské značná škoda a